

“कृत्स्निः प्राक्कलिः प्रोक्तो रोचनः कूट-
प्राक्कलिः ॥”
रति भावप्रकाशः ॥ १ । १ ॥
काम्यलिः । तत्पथ्याथो यथा,—
“काम्यलिः कर्कशश्चो रक्ताङ्गो रोचनीरुपि
च ॥”
रति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
श्वेतशिशुः । पलाङ्गुः । प्यारग्वधः । करङ्गः ।
अङ्गोठः । दाडिमः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(देवयोनिविशेषः । यथा, हरिवंशे ॥ १६६ । ७५ ॥
“कुम्भासुः कुम्भासुर्हा च रोचनी वैज्ञतोपहः ॥”
इतिशुभाशुभाभ्यन्तमः । स च स्वायम्भुवमन्-
नरे देवविशेषः । इति भागवतम् ॥ ४ । १ । ७ ॥
खारोचिषमन्तरे इन्द्रः । इति च तत्रैव ॥ ७ । १ ।
२० ॥ भारतवर्षान्तर्गतपर्वतविशेषः । यथा,
माकैल्ये ॥ ५७ । १३ ॥
“तुङ्गप्रस्थो नागगिरी रोचनः पाण्डुराचलः ॥”
त्रि. रोचकः । इति मेदिनी । ने, ११६ ॥ (यथा,
सुश्रुते ॥ १ । ४६ । शाकवर्गे ।
“तृष्योष्णं रोचनं हृदं सक्तेडं लघु हीपनम् ॥”
दीपिशाली । यथा, हरिवंशे ॥ १२६ । ३५ ।
“अन्तश्चरं रोचनं चारुशाखं
महाबलं धर्मनेतारमीषम् ।
सहस्रनेत्रं शतवर्माणसुत्रं
महादेवं विश्वरुद्रं नमस्ये ॥”
शीभमानः । यथा, भट्टिः । ६ । ७३ ।
“भृङ्गालिकोकिलकुड्भिवर्षानैः पश्य लक्ष्यम् ।
रोचनेर्भूषितां पन्थाभस्माकं हृदयाविधम् ॥”
अनुरागकरः । यथा, भागवते ॥ १ । १० । ११ ॥
“भक्तज्ञानसुकुटुःचङ्गो ह्यतुं नोत्सहते बुधः ।
कीर्तमानं यथो यस्य सक्तहाकरयं रोचनम् ॥”
रोचनकः, पुं, (रोचयतीति । रोचि + क्तुः । ततः
कन्) जम्बीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणा-
दयोश्च जम्बीरशब्दे ज्ञातयाः)
रोचनफलः, पुं, (रोचनं रोचकरं फलमस्य ।)
बीजपूरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
रोचनफला, स्त्री, (रोचनं रोचकं फलमस्याः ।)
चिर्मिटा । इति राजनिर्घण्टः ॥
रोचना, स्त्री, (रोचते या । रुच् + बहुलभ्य-
त्रापि ।) उणा० २ । ७८ । इति युच् । टापि ।)
रक्तकण्ठारम् । गोपितम् । गोरोचना इति
ख्यातम् । (यथा, मनुः । ८ । २३४ ।
“कर्णौ चर्म च बालाश्च वस्त्रं स्नायुश्च रोच-
नाम् ।
पशुषु क्षामिनीं दद्यात् ऋतेष्वङ्गानि दर्शयेत् ॥”
धरयोषित् । इति मेदिनी । ने, ११८ । (वस्तु-
ह्वयपत्नी । यथा, भागवते ॥ ६ । २४ । ४५ ।
“भौरवी रोहिणी भद्रा मदिरा रोचना इला ।
देवकी प्रमुखाचायन् पद्म आनकदुग्धभिः ॥”
रोचनिका, स्त्री, (रोचनेव । स्वार्थे कन् ।
टापि अत इत्वम् ।) वंशरोचना । इति राज-
निर्घण्टः ॥ शुङ्गारोचनी । इति रत्नमाषा ॥

रोचनी, स्त्री, (रोचते इति । रुच् + ल्यल्युटौ
बहुलमिति ल्युट् । ततो ङीष् ।) आमलकौ ।
गोरोचना । इति राजनिर्घण्टः ॥ मनःशिला ।
इति हेमचन्द्रः ॥ चेतत्रिचुना । गुंडारोच-
नीतिस्वातवकिग्द्रयम् । तत्पथ्यायः । काम्यलिः २
कर्कशः ३ चन्द्रः ४ रक्ताङ्गः ५ । इत्यमरः ॥
काम्यलिः ६ कम्पीलः ७ काम्यलिः ८ काम्यल्यः ९
रोचनी १० । इति भरतः ॥ पर्यायान्तरं गुणाश्च
काम्यलिकशब्दे द्रव्याः ॥
रोचमानः, पुं, (रोचते इति । रुच् + शानच् ।)
अश्वग्रीवास्वरोमावर्तः । यथा,—
“श्रीरुद्रो हृदयावर्तो रोचमानो गलोद्भवः ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यथा, माघे । ५ । ४ ।
“अश्वः प्यधुर्वसुमतीमतिरोचमाना-
स्तुर्णं पयोध्रव इवोन्मिभिरापतन्तः ॥”
वृषविशेषः । यथा, महाभारते ॥ १ । ६७ । २८ ।
“अश्वग्रीव इति ख्यातः सचवान् यो महा-
सुरः ।
रोचमान इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवत्तृपः ॥”
दौण्ड्याने, त्रि । यथा, कथासरित्सागरे ।
७४ । ७८ ।
“रोचमानैः समायुक्तपूडामण्डलहादिभिः ।
गन्धर्वकुलसम्भूतिर्विषहैरिव भूषितम् ॥”
रोचिः, [सु] स्त्री, (रोचतेऽनेनेति । रुच् +
बाहुलकात् इत्स्विन् । इत्युज्ज्वलः । २ । १२२ ।)
प्रभा । इत्यमरः ॥ (यथा, माघे । १ । २१ ।
“रथाङ्गपाशैः पटलैश्च रोचिषा-
स्त्यलिवः संवलिता त्रिरेभिरे ॥”
रोचिष्णुः, त्रि, (रोचते तच्छीलः । रुच् + “अलं
लज्ज निराह्वानिति” ३ । २ । १३६ । इति
इण्युच् ।) अलङ्कारादिना हीमिश्रीलः । तत्-
पथ्यायः । विशाट् २ भाणिष्णुः ३ । इत्यमरः ॥
(यथा, कथासरित्सागरे । ६४ । ६ ।
“तत्र शूकररुद्रानि भिन्दन् नाथैर्निरन्तरम् ।
श्यामलाम्बररोचिष्णुस्तमांशोव रविः करैः ॥”
रोचकः । यथा, सुश्रुते ॥ १ । ४५ । मद्यवर्गे ।
“सुगन्धि हीपनं हृदं रोचिष्णु क्रमिनाश्रनम् ॥”
रोची, स्त्री, (रोचते इति । रुच् + इन् । वा
ङीष् ।) हिलमोचिका । इति शब्दरत्नावली ॥
रोची, [न्] त्रि, (रोचते इति । रुच् + णिनिः ।)
रोचिष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥
रोच्यं, त्रि, (रुच् + ण्यः । “यजयाचरुचप्रवच-
र्षश्च ॥” ७ । ३ । ६६ । इति कवर्गादेशी न ।)
प्रकाशम् । प्रीतिविषयः । रुचधातोः कर्मणि
यप्रत्ययेन निष्पन्नोऽयम् ॥
रोट्, [व्] त्रि, (रुच् + “अश्वेभ्योऽपि टश्चते” ।
३ । २ । ७५ । इति विष् ।) हिंसः । वधकः ।
रोधतीति विचि गुणः । इति सुगन्धोदटीकायां
दुर्गादासः ॥
रोटिका, स्त्री, पिष्टकविशेषः । रोटी इति रुटी
इति च भाषा । तत्कदम्बप्रकारमाह ।

“सुध्कगोधूमचूर्णं किञ्चित् पुष्टाश्च पोलिकाम् ।
तत्रके खेदयेत् कृत्वा भूयोऽङ्गारोऽपि तां पचेत् ॥
सिद्धेया रोटिका प्रोक्ता गुणानख्याः प्रचक्ष्यते ॥
रोटिका बलहृदया हृदयौ धातुवर्द्धनी ॥
वातघ्नो कफहृदगुर्वा हीमाशनी प्रपूजिता ॥”
अथ वेटी ।
“सुध्कगोधूमचूर्णं सामुगाणं विमर्दयेत् ।
विधाय बटकाकारं निर्धुमेऽग्नौ शनैः पचेत् ॥
अङ्गारकर्कटी ह्येषा हृदयौ शुक्रला लघुः ।
हीपनी कफहृदय्या पीनसन्धासकासजित् ॥”
अथ घवरोटिका ।
“यज्जा रोटिका रथा मधुरा विषदा लघुः ।
मलशुक्रानिलकरी बल्या हन्ति कफामयान् ।
पीनसन्धासकासांश्च मेदोमेहगलामयान् ॥”
अथ माषरोटिका ।
“पूर्वं यच्छुष्कमाषाणां चमसो साभिधीयते ।
चर्मघोरचित्ता रोटी कथ्यते बलभद्रिका ॥
रुचोष्णा वातला बल्या हीमाशनी प्रपूजिता ।
माषाणां दालयस्त्रोवे स्थापितास्यक्तकचुकाः ॥
आतपे शोषिता यन्ने पिष्टास्ता धूमसो स्मृता ।
धूमघोरचित्ता धेव प्रोक्ता भर्भरिका बुधेः ॥”
भर्भरिकास्थाने भुर्भरिका इति गुर्भरिका
इति वा पाठः ।
“भर्भरी कफपित्तघ्नी किञ्चिद्वातकरी स्मृता ॥”
अथ चणकरोटिका ।
“चाणक्या रोटिका रूचा श्लेष्मिपित्तासहृदगुरुः ।
विष्टस्मिनी न चक्षुष्या तद्गुण्या तिलशष्कुली ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
रोड, ऋ अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ऋ, अरुरोडत् । इति
दुर्गादासः ॥
रोदः, [सु] स्त्री (रुट् + असुन् ।) स्वर्गः । भूमिः ।
इति मेदिनी । से, ३३ ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ६ ।
२२ । ५ ।
“एते पृष्ठानि रोदवोर्विपत्यन्तो आनशुः ॥”
रोदनं, स्त्री, (रुट् + लुट् ।) क्रन्दनम् । (यथा,
चाणक्यवृत्तकं । ६२ ।
“दुःखस्य बलं राजा बालानां रोदनं बलम् ।
बलं सख्यस्य मौनित्वं चौराणामवृतं बलम् ॥”
असु । इति मेदिनी । ने, ११६ । तस्य शुभाशुभं
यथा,—
“अनशुः क्षिप्रवदितमदीनं शुभदं वृणाम् ।
प्रपुरांश्च दीनं रुचश्च वदितं न सुखावहम् ॥”
इति गारुड् ६६ अध्यायः ॥
कपिलाधेनुना नेत्राभ्युना रत्नसम्बद्धो जातः ।
यथा,—
“बुद्धे सुनिं ऋतं दृष्ट्वा रुरोद कपिला सुहुः ॥”
इत्युपक्रम्य ।
“तदशुत्रिन्दुना मर्त्ये रत्नसंधो बभूव ह ॥”
रोदनाश्रुपतनेन ऋतानां नरकं स्यात् । यथा,—
“ज्ञानिनो मा रुदन्त्येव मा रोदीः पुत्र साम्य-
तम् ।